

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 30817-02-20 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר
עדי חן-ברק

העותרת פלונית, (אסירה)
ע"י ב"כ עו"ד נביל זינאתי

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י פרקליטות פלילית חיפה

פסק דין

רקע כללי:

1. **הערה מקדימה:** לבקשת העותרת, שצוינה בפרוטוקול הדיון בפני וועדת השחרורים, והגם שבפנינו לא נאמר דבר בעניין, מתפרסמת ההחלטה ללא פרטים מזהים. פסק הדין מותר לפרסום.
2. בפנינו עתירתה של אסירה, המסווגת כאסירה ביטחונית, המופנית כנגד החלטת ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון, ועדה בראשות כב' השופטת בדימוס אריקה פריאל (להלן: "וועדת השחרורים"), שניתנה ביום 4.2.2020. במסגרת החלטה זו נדחתה בקשתה של העותרת לשחרור מוקדם על תנאי ברישיון.
3. העותרת, אזרחית ישראלית ילידת 1985, תושבת העיר לוד, מרצה מאסר ראשון למשך 29 חודשים. דינה נגזר במסגרת הסדר טיעון לאחר שהודתה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות ביטחוניות שעיקרן שותפות בפעולות להחדרת מכשירי טלפון ניידים לבתי כלא ביטחוניים בדרום הארץ באמצעים מתוחכמים, לרבות באמצעות רחפנים. כתב האישום המתוקן בו הודתה במסגרת תפ"ח 12-18-13425 של בית משפט מחוזי מרכז כלל ארבעה (4) אישומים ובמסגרתו הועמדו לדין שמונה (8) נאשמים. העותרת שבפנינו הייתה נאשמת מס' 1 בכתב האישום ומעורבותה הייתה בשלושה מבין ארבעת האישומים שבכתב האישום (לכתב האישום נתייחס בהרחבה בהמשך).
4. להשלמת התמונה יצוין כי נאשם 2 בכתב האישום הינו בעלה של הנאשמת, יליד אנגליה שבעבר התגייר ולאחר שעלה לארץ התאסלם. יתר הנאשמים הם תושבי ישראל, שטחי הרשות הפלסטינאית ביהודה, שומרון ועזה, חלקם היו בעת ביצוע העבירות אסירים ביטחוניים.
5. ועדת השחרורים דחתה את בקשתה של העותרת לשחרור מוקדם לאחר שקבעה, על בסיס מכלול המידע שהוצג לעיונה, לרבות חוות דעת של שירות הביטחון הכללי ומידעים חסויים של שב"ס, כי בשים לב לעבירות בהן הורשעה, וכן בשים לב להתנהגות בכלא כעולה

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 30817-02-20 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

מהמידעים החסויים, לא פגה המסוכנות הנשקפת מהאסירה ושחרורה של האסירה יסכן את שלום הציבור.

6. יצוין כי ועדת השחרורים הייתה ערה לעובדה כי העותרת טוענת שלא היה מקום לסווגה כאסירה ביטחונית והיא טענה בהליך אחר כי יש לשנות את סיווגה ולהעבירה מאגף אסירות ביטחוניות לכלא אחר, וכן טענה כי אסירות ביטחוניות מתנכלות לה, אלא שבקשה זו נדחתה (להליך זה נתייחס בהמשך). בנסיבות אלו, ועל רקע מכלול המידע שהוצג בפני הוועדה, נדחתה הבקשה לשחרור מוקדם.

המסגרת הדיונית:

7. בטרם נתייחס למכלול הנתונים שעמדו בפני ועדת שחרורים ראוי להדגיש את המסגרת בה אנו בוחנים את ההחלטה נשוא העתירה שבפנינו, זאת בהתאם להוראות חוק שחרור על תנאי ממאסר, תשס"א – 2001 (להלן: "החוק") והפסיקה הענפה. בתמצית נזכיר כי בפנינו הליך מנהלי ובו התערבותו של בית משפט בהחלטת הגורם המנהלי מוגבל למקרים בהם נפל פגם מהותי בהליך קבלת ההחלטה המנהלית, או מקרים בהם ההחלטה המנהלית אינה מבוססת על תשתית עובדתית ראויה או שההחלטה היא בלתי סבירה בצורה קיצונית. בית המשפט העליון הבהיר בשורה של פסקי דין כי ועדת השחרורים הינה גוף מקצועי סטטוטורי, המורכב משופט ואנשי מקצוע בעלי מומחיות בתחום זה, ולפיכך שיקול הדעת הנתון לוועדה בבואה לבחון את הבקשה לשחרור מוקדם, הינו רחב [רע"ב 4518/08 בן ישי נ' ועדת השחרורים (4.6.2008)]. ככלל, בית המשפט, המעביר ביקורת שיפוטית על החלטות הוועדה, ייטה שלא להחליף את שיקול דעתה של הוועדה בשיקול דעתו, והתערבותו תצטמצם אך למקרים בהם ניכרים בהחלטותיה של הוועדה פגמים משפטיים, בהתאם לעילות המוכרות מהמשפט המנהלי, דוגמת חריגה קיצונית ממתחם הסבירות [רע"ב 6566/13 שלמה דביר נ' היועמ"ש ואח' (11/2/14); רע"ב 8040/12 אבו סייף נ' היועץ המשפטי לממשלה (26.12.2012); רע"ב 205/08 עסילה נ' שירות בתי הסוהר (24.5.2008); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236; בג"צ 89/01 הועד הציבורי לעינויים בישראל נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 828, 877 שם ציין הנשיא ברק, כי "על ועדת השחרורים לחרוג באופן ממשי ממתחם הסבירות, כדי שבית משפט זה יוכל להתערב בהחלטתה. על החלטתה של ועדת שחרורים להיות כה מוטעית עד כי שום ועדת שחרורים סבירה לא היתה יכולה להחליט כמוה"].

8. על רקע האמור נבחן את עניינה של האסירה שבפנינו ואת החלטת ועדת השחרורים בעניינה.

כתב האישום בו הורשעה העותרת וסוגית המניע האידיאולוגי:

9. ועדת השחרורים נתנה משקל משמעותי בהחלטתה, ובצדק, לחומרת העבירות וכתב האישום בו הורשעה העותרת. אין חולק כי חומרת המעשים בהם הורשעה העותרת היא נתון חיוני בעת דונו של בית משפט בבקשה לשחרור מוקדם. אף יש מקרים בהם גם אם מבחינת התנהגות אישית נמצא אסיר מתאים לשחרור מוקדם לא תורה ועדת שחרורים על קיצור

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 20-02-30817 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

- 1 מאסרו ושחרורו המוקדם וזאת מטעמים של אינטרס ציבורי ושמירה על אמון הציבור
- 2 במערכת המשפט. זו תכליתו המוצהרת של סעיף 10(א) לחוק, שנועד לעגן בחוק את דעת הרוב
- 3 בעניין שקולניק [בג"צ 89/01 הוועד הציבורי נגד עיניים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 838
- 4 (2001); רע"ב 9837/03 גרסיה נ' ועדת השחרורים פ"ד נח(2) 326, 331-334 (2004)], וליתן
- 5 בידי ועדת השחרורים סמכות להימנע משחרור אסיר שמבחינת התנהגותו האישית נמצא
- 6 מתאים לשחרור מוקדם, אך משיקולים של האינטרס הציבורי ראוי להימנע מכך [רע"ב
- 7 4039/15 ברק צרפתי נ' מדינת ישראל (10.8.2015); רע"ב 6803/04 אנג'ל נ' בית המשפט
- 8 המחוזי בתל-אביב-יפו (27.9.2004); וכן: נתנאל דגן "שיקולי אינטרס הציבור בהליך
- 9 השחרור המוקדם" עלי משפט י"א 619, 624 וכן 626-628 (2014)]. ועדת השחרורים לא ראתה
- 10 בעבירות בהן הורשעה העותרת ככאלו שסעיף 10(א) לחוק חל עליהן ואולם נתנה משקל מרכזי
- 11 לחומרת העבירות בהן הורשעה העותרת במסגרת שיקוליה.
- 12 10. בשים לב לאמור ראוי לבחון היטב, ובזהירות הראויה, את כתב האישום כפי שהוגש בתפ"ח
- 13 13425-12-18. יוער כי מדובר בכתב אישום בו הודתה העותרת במסגרת של הסדר טיעון.
- 14 מעיון באישומים בהם הודתה העותרת עולה כי העותרת (שם הנאשמת) רשומה כנאשמת מסי
- 15 1 בכתב האישום. עם זאת מעובדות כל אחד מהאישומים בהם הודתה העותרת ניתן ללמוד
- 16 כי היוזמה לביצוע העבירות וחלק ניכר מהפעולות המקדימות בוצעו ע"י נאשמים אחרים
- 17 בכתב האישום. העותרת אכן לקחה חלק בביצוע העבירות ואולם היא אינה נמנית, כך על פי
- 18 עובדות כתב האישום, על הגורמים היוזמים, המתכננים והמניעים את הפעולות המפורטות
- 19 שם.
- 20 11. לעובדות אלו יש לתת משקל מאחר ואחת מהטענות שעלו הן בבית משפט מחוזי מרכז והן
- 21 בפני הוועדה, בעת שהודתה העותרת במיוחס לה, היא הטענה כי ביצוע העבירות לא היה על
- 22 בסיס של הזדהות אידיאולוגית אלא מטעמים של מצוקה כלכלית. לעניין זה נפנה לדברים
- 23 שאמרה במסגרת הטיעון לעונש בישיבה מיום 24.10.2019 עמ' 30 "...אין לי שום מחשבות
- 24 אידיאולוגיות בכלל, אני נמצאת במקום שאני לא שייכת אליו (הכוונה לסיווגה לאגף אסירות
- 25 ביטחוניות. ר.ש.), אני רוצה להיענש ולקבל את העונש שאני צריכה, אבל המקום שאני
- 26 נמצאת בו לא קשור אליי, מבחינה אידיאולוגית ומבחינת המקום עצמו, אין לנו אפילו שפה
- 27 משותפת." טענות אלו היו חלק מטענות ב"כ במסגרת הטעון לעונש בעמ' 29 לאותו פרוטוקול.
- 28 12. יצוין כי לטענות אלו יש בסיס, וככל הנראה היו גם בהסכמת המאשימה, כעולה מהחלטת
- 29 בית המשפט המחוזי מרכז, כב' השופט חגי טרסי, במסגרת הדיון בהליך מעצרה של העותרת
- 30 עד לתום ההליכים. שם, במסגרת הדיון מיום 25.2.2019 בתיק מ"ת 13538-12-18 עמ' 28
- 31 נרשמו הדברים הבאים מפי ב"כ המבקשת (המאשימה): "אנחנו מוכנים להסכים שככל
- 32 הנראה היא פעלה ממניע כלכלי מובהק, ... עם זאת, אנו רוצים לעשות אנלוגיה לאותם
- 33 אנשים שמפגעים מהשטחים מתוך מניעים כלכליים. לדעתנו העובדה שהיא ביצעה
- 34 לכאורה את העבירות מתוך מניע כלכלי אין בה כדי להפחית ממסוכנותה. ההסכמה שלנו
- 35 היא לנקודה זו בלבד. המותב שישמע את התיק למעשה הוא זה שלבסוף יכריע לעניין המניע

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 20-02-30817 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

האידיאולוגי". בהמשך מציין בית המשפט בהחלטתו: "בהסכמת הצדדים, יבוסס המשך הדיון על דבר קיומה של תשתית ראיות מוסכמת ולפיה פעלה המשיבה מתוך מניע כלכלי, מבלי שקיימות ראיות המעידות על פעילות מתוך מניע אידיאולוגי או מתוך מטרה לפגוע בביטחון המדינה, אך קיימת תשתית ראיתית המבוססת על ידיעת המשיבה כי הטלפונים נועדו להגיע לידי אסירים ביטחוניים, ואשר מקימה לכאורה בסיס להרשעתה גם בעבירות הביטחוניות, לנוכח קיומה של ראיה מראש בדבר האפשרות כי מעשיה יביאו לפגיעה בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור." (ההדגשות הוספו. ר.ש.). בהמשך, במסגרת ההחלטה בה הורה בית המשפט על מעצרה של העותרת עד לתום ההליכים הוא חוזר ומבהיר כי "במסגרת הסכמה זו הוצהר כי על פי חומר הראיות המניע לפעילות משיבה 1 היה כלכלי ואין ראיות המעידות על קיומו של מניע אידיאולוגי או מטרה פוזיטיבית לפגוע בביטחון המדינה." (עמ' 34 ש' 1-2 לפרוטוקול).

13. יצוין, להשלמת התמונה, כי הדיון בכתב האישום הסתיים בהסדר טיעון. בכתב האישום המתוקן הוסרו מהוראות החיקוק בהן הורשעה העותרת המילים "...במטרה לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור..." והוסרו בהתאם מהוראות החיקוק גם נסיבות ביצוע העבירות לפי סעיפים 52(ב)(3) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב – 1971 שקובעת החמרה בענישה ל"העושה פעולה כאמור ב...., במטרה להביא לסיכון חיי אדם, לגרום חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור...". תיקון כתב האישום בהתאם מביא לידי ביטוי את אותה הסכמה שבאה לידי ביטוי במסגרת הליך המעצר. כאמור לעיל, העותרת טענה לעניין זה גם במסגרת הטעון לעונש.

14. בהקשר זה נעיר כי העותרת ניסתה לשנות את סיווגה מאסירה ביטחונית, על כל המשתמע מכך, לאסירה "רגילה" וביקשה גם כי כפועל יוצא משינוי הסיווג, ככל שיאושר, היא תועבר מאגף אסירות ביטחוניות לכלא המיועד לנשים שאינן אסירות ביטחוניות. בעניין זה הוגשה גם עתירת אסיר לבית המשפט המחוזי בחיפה, עת"א 19-11-65858. עתירה זו למעשה נדחתה על הסף, בלא שנדונו הטענות, מאחר והעותרת לא הגישה בקשה לגורם המנהלי המוסמך לשינוי סיווגה קודם להגשת העתירה. בית המשפט הבהיר בפסק הדין מיום 15.12.2019 כי אינו מביע כל עמדה לגוף הטענה וכן הבהיר את הצורך לבחון את טענות העותרת בטרם הדיון הקרוב בפני ועדת השחרורים. מתברר, מהטעון בפנינו, כי אכן הוגשה בקשה לגורם המנהלי לשינוי סיווג העותרת מאסירה ביטחונית לאסירה שאינה ביטחונית. הבקשה נדחתה ואולם לא נמסרה לב"כ העותרת ההחלטה, אלא ביום ובמסגרת הדיון בפני ועדת השחרורים. כפועל יוצא מהאמור לא ניתן היה להעמיד החלטה זו בפני ביקורת שיפוטית קודם לדיון בוועדת השחרורים.

15. לסיכום פרק זה נבהיר כי לצורך ההרשעה וגזירת הדין עולה כי הרכיב הביטחוני שבהוראות החיקוק לעבירות בהן הורשעה העותרת הוסר מכתב האישום. הדבר אינו מונע, בהכרח, מהגורם המנהלי לסווג את העותרת כ"אסירה ביטחונית" ואינו מונע מוועדת שחרורים לקבוע מסוכנות ביטחונית [רון שפירא, "הליך מנהלי כקובע את גבולותיה ומסגרתה של ענישה

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 30817-02-20 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

פלילית", המשפט י"ב, עמ' 485(2007) ספר עדי אזור ז"ל; רון שפירא, "מאכיפה פלילית לאכיפה מנהלית" (הוצאת נבו 2019) עמ' 174-175 ועמ' 260 – 261]. עם זאת לא ברור האם העובדה שכתב האישום תוקן בהתאם עמדה לנגד עיני גורמי הכליאה האמונים על סיווג אסירים בקטגוריות כאלו או אחרות. מפרוטוקול הדיון בפני ועדת השחרורים עולה גם כי העובדות שפורטו לעיל לעניין תיקון כתב האישום והסרת הרכיב הביטחוני מהוראות החיקוק בהן הורשעה העותרת לא הובהרו בפני ועדת השחרורים. גם ההחלטה לדחות את בקשת העותרת לשינוי סיווג לא הוצגה בפני ועדת שחרורים (למעט הודעה על עצם קיומה של החלטה) וכאמור גם לא נבחנה ע"י ערכאה שיפוטית. מכאן עולה כי בכל הנוגע לרכיב זה של משמעות הסיווג של העותרת כ"אסירה ביטחונית" מסד הנתונים שהוצג בפני ועדת השחרורים היה חלקי בלבד ונשמטו ממנו עובדות שיש בהן חשיבות להכרעה בבקשתה לשחרור מוקדם.

הראיות שהובאו בפני ועדת השחרורים וקביעות הוועדה:

16. בנימוקי החלטת הוועדה מצוין כי העותרת עברה "שורה ארוכה של עבירות כלפי ביטחון המדינה" (עמ' 5 ש' 6-7 להחלטה). לא מוזכר בהחלטה האם העובדה שרכיב עבירת הביטחון שבהוראות החיקוק הוסר מכתב האישום היה לנגד עיני הוועדה, וכאמור ענין זה לא צוין בטיעוני ב"כ המדינה.

17. לוועדה הוצגה עמדת שירות הביטחון הכללי (המסמך סווג כ"שמור"). שירות הביטחון הכללי מבהיר במסגרת עמדתו את החומרה שבביצוע המעשים, שנמשכו לאורך זמן, ואת ההשלכות האפשריות להחזרת מכשירי טלפון לאסירים בטחונים והסיכון לביטחון המדינה. נראה כי עובדות אלו אינן שנויות כלל במחלוקת והיוו את הבסיס גם לגזירת הדין. עם זאת אין בחוות דעתו של שירות הביטחון הכללי התייחסות ממשית למסוכנות הנשקפת היום והצופה פני עתיד, לאחר שהעותרת מרצה מאסרה, משחרורה האפשרי. למשל, אין כלל התייחסות לשאלה האם העותרת קשורה היום לגורם עוין. האם ניתן ללמוד בדרך זו או אחרת על מניע אידיאולוגי שעלול להשפיע על התנהלותה לאחר שחרורה (בין אם שחרור מוקדם או בסוף מאסרה).

18. נבהיר כי סוגיית סיווג האסירה כ"ביטחונית" והטעמים לכך הם נתון חיוני שיש להביא בחשבון. זאת בין היתר בשים לב לטענות האסירה כי לא פעלה מטעמים אידיאולוגיים, טענות שככל הנראה נבחנו ע"י המאשימה בעת שתוקן כתב האישום וגובש הסדר הטיעון, כמפורט לעיל. לנתון זה, שלא הובהר בפני ועדת השחרורים ולא נבחן על ידה, יש משקל משמעותי מאחר והפסיקה ראתה בהעדר רקע אידיאולוגי או זניחתו כרכיב משמעותי בהערכת מסוכנות [רע"ב 6914/16 יהודה סביר נ' מדינת ישראל (25.10.2016) והאסמכתאות שם, בפסקה 10]. הבהרות אלו חיוניות מאחר וכאמור, הרכיב האידיאולוגי נזנח בעת בירור ההליך הפלילי והוסר מכתב האישום. מכאן שלעניין זה ראוי היה שתוצג חוות דעת המבהירה את

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 20-02-30817 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

הנושא, ככל שניתן. כאמור, לא ראינו במסגרת החומר שהוצג לוועדת השחרורים התייחסות לנושא זה.

19. לוועדה הוצגו מידעים חסויים בנוגע להתנהלות באגף האסירות הביטחונית בכלא דמון, בו שוהה העותרת. לא נוכל לפרט את המידע. נדגיש כי המידע הכללי אינו מתייחס לעותרת אלא לכלל האסירות באגף, כאשר העותרת אינה הדמות הדומיננטית המוזכרת במידעים. נציין בתמצית כי מדובר באמירות שנאמרו באגף לפני קרוב לשנה בכל הנוגע לבחירות לכנסת. עוד מוזכרות אמירות מהעת האחרונה בנוגע לדאגתן של אסירות ביטחוניות לגורל בני זוגן המצויים במתקני כליאה אחרים. לעניין מידעים אלו, שאנו לא רואים בהם כמידעים המלמדים על מסוכנות קונקרטית, נציין כי העותרת טוענת כי סיווגה כאסירה ביטחונית שגוי וכי האסירות באגף הביטחוני רואות בה כנטע זר ובהתאם מתנכלות לה. עוד יצוין כי בעלה, שעמד עמה לדין, מרצה מאסרו במתקן כליאה בטחוני אחר. דאגתה לשלומן מובנת ואולם אין ראיות מנהליות בפני ועדת השחרורים המצביעות, בהקשר זה, על פעילות המלמדת על מסוכנות הנשקפת מהעותרת.

20. ועדת השחרורים ציינה בהחלטה את אותו אירוע מיום 29.1.20 בו סרבו כל האסירות הביטחוניות להיכנס לתאי הכליאה תוך השמעת קריאות "אללה אכבר". גם בהקשר זה יש להביא בחשבון את מצבה המיוחד של העותרת שכאמור טוענת כנגד סיווגה וללחץ המופעל עליה ע"י האסירות הביטחוניות שבאגף בו היא כלואה.

21. נוסיף עוד כי קיים פער בין עצם היותה של העותרת, גם היום, מוסלמית מאמינה ובין המסקנה העולה מאותן ראיות שבפני הוועדה כי בהכרח יש להסיק מסוכנות צופה פני עתיד מאותם אירועים המצוינים במידעים החסויים ומדוח המשמעת המתייחס לאירוע מיום 29.1.20. אין חולק כי ככלל האסירות הביטחוניות שבאותו אגף אינן אוהדות את מדינת ישראל ועמדתן בנוגע לבחירות לכנסת, כפי שהובעה לפני שנה, בהתאם (וידגש כי לא הוצגו מידעים דומים עדכניים בנוגע לבחירות בחודש ספטמבר או לבחירות הצפויות בעוד מספר ימים). עם זאת יש להתייחס בזהירות מהסקת מסקנות הנובעת מההתנהגות הקבוצתית בכל הנוגע לעותרת, שכאמור לדבריה היא נטע זר בחבורה והיחס אליה ע"י יתר האסירות הוא בהתאם.

22. ערים אנו לעובדה כי העותרת לא שולבה במסגרת טיפולית. אלא שעניין זה הוא פועל יוצא של היותה בגדר של "עצורה עד לתום ההליכים" עד לאחרונה, עת נגזר דינה, וכן היותה מוגדרת כ"אסירה ביטחונית" הכלואה באגף אסירות ביטחוניות, שם לא ניתן להשתלב בתכנית טיפולית.

סיכום ומסקנות:

23. בהביאנו בחשבון כל האמור סבורים אנו כי החלטת ועדת השחרורים, כפי שהובאה בפנינו, אינה יכולה לעמוד. זאת מאחר והתבססה על נתונים חסרים שלאורם גם יש לתת משקל שונה לאותם מידעים וראיות שהוצגו בפני ועדת השחרורים. נראה כי המידע החסר שבפני ועדת

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 פברואר 2020

עת"א 30817-02-20 פלונית (אסירה) נ' מדינת ישראל

1 השחרורים הוביל גם לפרשנות שגויה ומתן משקל לא נכון לאותם מידעים וראיות שבפני ועדת
2 השחרורים.

3 24. עם זאת איננו סבורים כי יש מקום להכריע כעת בבקשת העותרת לשחרור מוקדם. סבורים
4 אנו כי יש להחזיר את עניינה של העותרת לוועדת השחרורים כדי שיוצג בפניה מידע עדכני,
5 ככל שקיים, בנוגע לעותרת באופן שבו ניתן יהיה לאמוד את מידת מסוכנותה כעת ולהביא
6 את הדבר בחשבון במסגרת החלטת הוועדה. לעניין זה סבורים אנו כי יש להביא בפני ועדת
7 השחרורים חוות דעת של גורמי הביטחון שתתייחס באופן מפורש לסוגיית המסוכנות הצופה
8 פני עתיד, להבדיל ממסוכנות הנלמדת מהמעשים בעבר. ראוי שתהיה גם התייחסות מפורשת
9 לטיב יחסיה של העותרת עם גורמים עוינים, זאת בין היתר על רקע הטענות בנוגע לסיווגה
10 כאסירה ביטחונית. יש להביא בפני ועדת השחרורים את הטעמים שעמדו בפני הגורם המנהלי
11 שדחה את בקשתה לשינוי סווג מאסירה ביטחונית לאסירה שאינה מסווגת כאמור, כדי
12 להבהיר האם הסיווג הוא פועל יוצא של העבירות בהן הורשעה או החלטה המבוססת על
13 נתונים אחרים (כגון: מידע על שיוך ארגוני, על קשרים כאלו או אחרים וכד').

14 25. בהקשר זה נעיר כי מאחר ועצם ההחלטה על דחית הבקשה לשינוי סיווג מאסירה ביטחונית
15 לאחרת לא נמסרה לעותרת ולבא כוחה עד למועד הדיון בוועדת השחרורים גם לא ניתנה להם
16 ההזדמנות להעמיד את ההחלטה לביקורת שיפוטית. עניין זה צריך להישקל ע"י ועדת
17 השחרורים. מובן כי גם פתוחה הדרך בפני העותרת לשקול לפנות כעת בעתירה אחרת לעניין
18 עצם סיווגה.

19 26. בשים לב לכל האמור אנו מורים כי עניינה של העותרת יובא שוב בפני ועדת שחרורים בתוך 30
20 ימים ולאחר שיוצגו בפניה חוות דעת עדכניות של גורמי הביטחון שיבהירו, במפורש ועד כמה
21 שניתן, את הסוגיות שהצבענו עליהם לעיל. ועדת השחרורים תבחן את כל האמור לעיל
22 במסגרת מכלול השיקולים והנתונים שעליה להביא בחשבון, ותיתן החלטתה בהתאם.

23

24 המזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים. החומר החסוי שהוצג לעיוננו יוחזר לפרקליטות
25 ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שיידרש.

26 ניתן היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת

בטינה טאובר, שופטת

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]